

OBSAH.

	Strana
I. O vývoji klavíru a jeho složení	1
Klavichord, cembalo, klavír kladívkový. Hebenstreit. Cristofori, Marius, Schöter. První stavitelé klavírů a jich pokusy. Silbermann, Stein, Streicher a mechanika vídeňská. Nástrojaři angličtí. Wornumovo pianino. Francouzská zdokonalení klavíru: Erardova mechanika repetiční, Debainův prolongement. Amerika. Litinový rámec Chickringův, Steinwayův klavír křížový. Vůdčí význam Steinwayův. Světové firmy německé. Blüthner a klavír alikvotní. Bechstein, klávesnice paprskovitá a Clutsamova. Klávesnice Jankova. Klavír transposiční. Cembalo. — Významnější firmy nástrojařské. — Ústrojí dnešního klavíru. Skříň se strunníkem, ostruněním a ozvučnou deskou. Ladění a jeho temperatura. Mechanika anglická a vídeňská. Pedály.	
II. O ústrojí hráčově a jeho úkonech	8
Kosti, svalstvo, nervstvo. Funkce vypínání a spinání. Fysiologie klavírní techniky dle Breithaupta. Hrací síly: rozmach, náraz, tíže. Fixace. Hrací pohyby. Aktivnost a passivnost. Pohyby pádu, vrhu. oporného rozmachu, nárazu, úderu; pohyby nesené, krouživé a otáčivé, klouzavé a prstové. Stanovisko izolace článků a stanovisko organické součinnosti ústrojí. Divergence a konvergence pohybů; pohyb rovnoběžný, rovný a protipohyb. Tendence ke hře ovládané,	
III. O klavírní reprodukci a paedagogice	14
Reprodukční požadavky klavírního díla: elementární (hudební a nástrojové) — věrnost textu, intonace, rytmus —; vyšší — podání fráze po stránce rytmu a artikulace, dynamika a barva úhozu; rozlišení hlasů a odstínění ploch. Linie a tvar. Požadavky slohové. Kultura a instinkt. Požadavky obsahové. Objektivní a subjektivní podání. Ideál reprodukční.	
Cesty klavírní reprodukce. Zvládnutí stránky technické, formální, slohové a obsahové. Od analýze k synthési. Od technických prvků k produševnělému celku.	
Cíle klavírní pedagogiky. Ucelenost klavírní kultury. Její stránka všeobecná a technická, hudební a speciální. Přizpůsobení klavírně-kulturního ideálu, diktované různými zřeteli. Individualita žákova po stránce fyzické a duševní. Národnost a kosmopolitism. Ideál klavírní kultury české a moderní.	
Cesty klavírní pedagogiky. Jak, na jakých základech budeme studovati. Klavírní metodika ve svém vývoji od empirie k metodám psychofysickým. Metody fixované a volné a jich theoretikové. — Co, jakými prostředky budeme studovati. Volba studijní látky. Individuelní vyučování. Směr vyučování. Kvalita učební látky. Rozčlenění látky. Cvičení technická, etudy, látka přednesová. Progressivní seřadění látky vyučovací.	

IV. Vývoj klavírní literatury 75

Klavír, varhany a skladba vokální. Tabulatury. Koloristé němečtí a primitivisté vlaští a jich formy. Virginalisté angličtí. — Frescobaldi a Sweelinck; Německo severní a střední. — Scheidemann a Scheidt — a německý jih — Froberger; Muffat, Kerlle, Pachelbel, Krieger, Fischer, Kuhnau. Severoněmečtí předchůdci Bachovi, Reincken, Böhm, Buxtehude. — Matteson a Telemann.

Klavecínisté francouzští až po leta revoluční. Tisky Atleignantovy. Suita. Des Chambonières a současníci. François Couperin a Rameau. 86

Klavecínisté italští od dob Frescobaldiho. Sonata. Pasquini. Zipoli. Benátky a Neapol. B. Marcello a Galuppi. Domenico Scarlatti . . . 92

Soustředění a vyvrcholení klavíristického umění v díle J. S. Bacha. G. Fr. Händel 96

Poslední léta slohu galantního a předchůdci klasiků. Fil. Emanuel, Wilh. Friedemann a J. Christian Bach. J. W. Hässler. Vídeňští klavírové: Haydn, Mozart, Beethoven. Okolí klasiků: Clementi, Cramer, Czerny. Hummel. J. L. Dusík a J. Field 104

Německá romantika. Schubert a Weber. — Mendelssohn a Schumann. Jich epigoni: F. Hiller, St. Heller, A. Jensen, Kirchner, Volckmann a K. Reinecke. Poslední velké zjevy klavírního umění německo-romantického. Joh. Brahms a jeho epigoni. Max Reger. . 124

Francie od let revolučních po naše dny. Pařížští mistři prvních desíletí století XIX. — Chopin a Liszt. Novoněmečtí žáci Lisztovi. — Paříž konservativní a pokroková doby polisztovske. Konservatoř a Schola cantorum: Saint-Saëns a César Franck a jeho škola. V. d'Indy. Claude Debussy a impresionisté. 141

Belgie, Španěly a Italie 174

Seveřané: Dánsko, Norsko, Švédsko, Finsko. — Anglie a Amerika. 178

Slované: Čechy. Škola Tomášková. Smetana, Dvořák, Fibich. Žáci varhanické školy, J. B. Foerster. Škola Dvořákova. Novák a Suk. Škola Novákova a Foersterova. L. Janáček. — Rusko. Rubinstein a Čajkovskij. Novoruská pětka. Liapunov, Glazunov, Skrjabin a moderna ruská. — Polsko. — Jugoslavie 189